

LÉGY IGÉNYES KERESZTÉNY!

1Timóteus 3,1-17.

Egy gyülekezetben egyszer a lelkész büszkén mutatta nekem a lakást, amit a segédlelkésznek szántak, miközben ezt mondta: „Ezt a lakást a gyülekezetbe járó testvérek csinálták, hitből.” Mint megtudtam ez alatt az értette a kollégám, hogy a testvérek nem kértek pénzt a munkájukért, mert Isten dicsőségére dolgoztak. Újra körbe néztem, és arra gondoltam, bár ne tették volna! Jobb lett volna, ha nem „hitből” dolgoznak, hanem inkább igényesek és értenek is hozzá. **Mert, ha valamit Isten dicsőségére teszünk, akkor mindig törekednünk kell a legmagasabb minőségre!** Egyszerűen nem adhatjuk alább!

Tk. keresztény emberként nincsen olyan területe az életünknek, ahol nem így kell tennünk a dolgunkat! Ha úgy tekintünk az életünkre, mint amivel kifejezzük Isten iránti tiszteletünket, szeretetünket és hálánkat, akkor mindennel, amit szólnak és cselekszünk, mindennel Isten dicsőségét kell szolgálnunk. Egyszerűen nem engedhetjük meg azt a luxust magunknak, hogy életünk akármelyik területén igénytelenek és hányavetiek legyünk! Egy tökéletes Istent szolgálva mindig és mindenben törekednünk kell a legmagasabb minőségre!

Ez nem azt jelenti, hogy tökéletes lesz az, ahogyan élünk és amit csinálunk. Nem is azt jelenti, hogy mindenben nekünk kell lennünk a legjobbnak. De azt sem jelenti, hogy akármit megengedhetünk magunknak. A mércénk nem az, hogy „mindenki így csinálja”, hanem az, hogy „megpróbálom a legjobb tudásom szerint”.

1. Minden keresztény Krisztus szolgája

És így kell ennek lennie a szolgálatainkban is! Nem kérdés az, hogy minden hívő ember Krisztus szolgálatában áll.

Legyen bármilyen kicsiny is a feladat, amit Isten rám bízott, vajon akárhogyan is elvégezhetem? Mindegy, hogy hogyan takarítjuk a közösségi helyiségeinket? Mindegy, hogy hogyan dolgozom a munkahelyemen? Mindegy, hogy hogyan nevelem a gyermekeimet? Mindegy, hogy hogyan hirdetem az igét? Mindegy?

Mindannyian Krisztust szolgáljuk! Vajon Krisztus nem érdemli meg, hogy a legjobbal, a legszebbel, a tőlünk telhető legtökéletesebbel ajándékozzuk meg őt? Mindegy az, hogy gyönyörködhet-e abban, ahogyan élek, takarítok, dolgozom, nevelem a gyermekeimet, hirdetem az igét? Tudom, sokszor mondogatjuk: „Nem a külső, a belső a fontos!”, de ez nem ok arra, hogy ne számítsan az, hogy miként néz ki az, amit kiadok a kezemből! A külső néha tönkre teszi a tartalmat!

A gyerekekkel a múlt héten írtam egy házi feladatot. Három dolgot kellett leírni, amiért hálásak az életükben. Nem fogalmazást kellett írni, csak három mondatot. Amikor beszédtem a füzeteket, találkoztam sok nagyon jó írással, amiért hálás tudtam lenni. De elszomorított, az, ahogyan odavetették, nem tudok jobb szót, odahányták ezeket az írásokat.

Egy keresztény ember élete nem lehet ilyen! Nem „hányhatjuk” csak oda a dolgainkat! A tartalom mellett a külső is számít. Az elmond valamit arról, hogy ki is vagy te, és miként is gondolkozol az életedről, Isten szolgálatáról.

Légy igényes keresztény! | 1Timóteus 3,1-17.

2. Nem mindegy ki a lelkész és kik a presbiterek

Amikor a bibliai szövegben püspökről és diakónusokról olvasunk, akkor elének tárul az újszövetségi kor egyházszervezete, ahol nem az egyházi hierarchia különböző szintjeivel találkozunk, hanem egyes kiválasztott emberek Istentől rájuk ruházott szolgálataival.

Az „episzkoposz” a pásztori levelekben gyülekezeti felügyelőt, a gyülekezet lelkipásztorát jelenti. Azt az embert, aki egy személyben felelt a rábízott közösségért. A diakónusok pedig azt a testületet jelentik, aki segítették az „episzkoposz” szolgálatát. Ők voltak a vének, a presbiterek, akik együtt kormányozták, felügyelték, gondozták Isten rájuk bízott nyáját. Ma az „episzkoposz” a gyülekezet vezető lelkészt jelenti, a „diakonoszok” pedig a presbiterek, akik vele együtt vezetik a közösséget.

Nem mindegy az, hogy ki és milyen a lelkész, és az sem, hogy kik és milyenek a presbiterek, mert vagy jó példával járnak elől, vagy visszataszító jellemükkel, életükkel és viselkedésükkel rombolják Isten gyülekezetét.

3. Pál azonban szavai mindannyiunkhoz szólnak!

Pál itt valóban a gyülekezet vezetőiről ír, és mindaz, amit ír az rájuk hatványozottan vonatkozik, de ezzel nem azt sugallja, hogy a többiek élhetnek úgy, ahogyan csak jól esik nekik! Mert, ha minden keresztény Krisztus szolgálja, akkor az, amit Pál a püspökökről és a diakónusokról, azaz a gyülekezet vezetőiről ír, az mindannyiunkra vonatkozik.

Van tehát egy rossz hírem! Testvéreim! **Ezeket a sorokat úgy olvassátok, hogy a püspök és a diakónus szavak helyére helyettesítsétek be a saját neveteket!** Valahogy így: „Szükséges tehát, hogy Róbert legyen feddhetetlen...”, és „Ugyanígy Róbert is tiszteletre méltók légy...”

Mert az, hogy keresztény ember vagy, magasra tette a léceket! Nem lehetsz tucat ember, vagy akkor mélyen hallgass arról, hogy kihez tartozol, és kit szolgál az életed! Hallgass addig, amíg el nem döntötted azt, hogy törekedni fogsz a tőled telhető legjobb minőségre és teljesítményre! Ne a külső elismerések és ne is a munkáért kapott fizetség motiváljon, hanem az a belső igényesség, hogy te a Királyok Királyának alkalmazottjaként, nagyköveteként éled az életed! „Tisztességesen éljete a pogányok között... a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.” (1Pt 2,12)

3. Mit követel tőlünk az, hogy Krisztus szolgálatába szegődtünk?

Ha a világban egy adott pozícióra embert keresnek, akkor arra kíváncsiak, hogy milyen valakinek a szakmai képzettsége, a megjelenése, a fellépése. A kutya sem kíváncsi arra, hogy az illetőnek milyenek az erkölcsi, milyen a jelleme, a viselkedése, vagy éppen a családi élete. Sok nyomorúság elkerülhető lenne a világban, ha nem csak a szakmai rátermettség számítana! S vajon mennyi politikus maradna a parlamentekben, az önkormányzatokban, ha az erkölcsi és családi élet vizsgálata is szempont lenne a választásokon?

De az egyházban is sokszor egésze megdöbbenítő kritériumok alapján választanak gyülekezet vezetőket. Egy közösségben azért nem választottak meg egy lelkészt, mert szakállas volt. S sok helyen a tisztsege, világi sikerei, anyagi helyzete, összeköttetései miatt választanak meg egyes embereket presbiternek. De ezt olvassuk itt? Az apostol szerint egészen mást várnak el egy keresztény vezetőtől, és egy keresztény embertől, mint amit a világ elvár, vagy a rossz egyházi gyakorlat megkövetel vezetőitől!

Légy igényes keresztény! | 1Timóteus 3,1-17.

Figyeljétek meg, hogy Pál felsorolása a jellemre, a viselkedésre, a feddhetetlenségre, a rendezett családi életre, a hitbeli érettségre, és kívülállók jó véleményére vonatkoznak!

Azt írja Pál Timóteusnak, hogy elengedhetetlenül fontos az, hogy a vezetőknek, és Krisztus minden szolgájának milyen a lelki karaktere! Mert a keresztény ember, különösen, ha gyülekezeti vezető, példaként áll a világ előtt. Látják a jellemét, a viselkedését, az erkölceit és a családi életét, és jaj annak, akinek jelleme, viselkedése, erkölcei és családi élete inkább megbotránkoztat másokat.

4. Milyen a te lelki karaktered?

Vajon hány lelkész és presbiter, hány gyülekezeti tag találatna könnyűnek a „páli mércére” állítva? Mert nem feddhetetlen, mert rendezetlen a családi élete, pl. gondjai akadnak a házastársi hűséggel, vagy saját meggazdagodását és egyéni jólétét előbbre helyezi Isten egyházánál? Vajon hányan vannak az egyházon belül, akikről nem mondható el, hogy „meg van bennük a hit titka”? És akik életét és viselkedését látva, jellemét megismerve értetlenül állnak a körülöttük élők, mert nem értik, hogy lehet az illető lelkész, presbiter vagy gyülekezeti tag...

De nem a mi dolgunk ezt megítélni! Bízunk ezt mindenek Ítéltőjére! Isten irgalmazzon azok az egyházi vezetőknek, lelkészeknek, presbitereknek és gyülekezeti tagoknak, akik könnyűnek találatnak a most olvasott páli mércén!

De vajon mi? Ránk igaz az, amit Pál Timóteusnak írt? Ha a püspök és a diakónus szavak helyére behelyettesítjük a magunk nevét, és így olvassuk végig Pál szavait, vajon minden szónál nyugodt lelkiismerettel adhatunk hálát Istennek azért, mert többé formált, mint akik magunktól lehattunk volna?

Befejezés

Mindannyian Krisztus szolgálatában állunk. Kire többet, kire kevesebbet bízott az Isten. De akár kevesebbet, akár többet bízott ránk a Mindenható, a magunk helyén, a magunk életében, a magunk szolgálatában a lehető legtöbbször, a legjobb minőségre kell törekedünk. Legyünk igényesebbek a magunk életére és szolgálatára!

Mert nem engedhetjük meg azt, hogy keresztény emberként, Krisztus szolgájaként ne legyenek ránk igazak Pál Timóteusnak írt szavai!

„Egy lélekért se érjen vádja téged, Hogy temiattad nem látta meg Őt. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!” Ámen!